

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Nonnullorum exempla, qui mori maluerunt, qua[m] illicito concubitu
morbo suo mederi. n. 29.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

Presbyter
pro serva-
ta castita-
te ab igni-
to ferro no-
n urebatur.

Presbyter in solitudine antea faber ferrarius, ad quem, ut est apud Palladium cap. 55. cum venisset diabolus in figura muliebri, quo tempore ad usum Monachorum quaedam tractabat fabrilis terrea lamina ex igne raptā, idque propter festinationem, totum ejus vultum combussit, eamque audierunt fratres ululantem in cella; ab eo tempore vir ille ignitum ferrum manu semper tenebat, nec lædebatur hæc ibi. Idem de Appelle memorat Sozom. lib. 6. c. 28.

Joannes Bosnensis quondam Episcopus postea Ord. Præd. Magister Generalis, cum Fredericum Imp. impudicitiam argueret, à quadam ejusdem Imperatoris concubina eleganti forma ad lapsum secreto loco est provocatus: Imperatore, à quo missa fuerat, clam rei exitum cum suis expectante. At vir beatus manu tam valide ejus maxillam percussit, ut facie tenus in terram elideret: quo facto Imperator maxima eum postmodum reverentia est profecutus, hæc Thomæ Cantipratensis, qui eodem sæculo vixit lib. 2. Apum cap. 30. §. 33.

S. Edmundus postea Cantuariensis Episcopus, cum adolef. ens virginitatem suam, ut cap. 32. diximus, coram Deiparæ imagine Deo consecrasset, & Lutetia studiis operam daret à quadam puella hospite suæ filia ad turpitudinem nutibus primum, deinde apertis verbis mulieritiam provocatus; cumque frequenti verborum objurgatione eam à se abigere non posset illius tandem importunitate pertæsus, tempus, quo ad se veniat, præfigit, eamque ingressam, & superioribus vestibus exutam virgis egregie flagellavit, quo facto puella omni illa tentatione in posterum caruit, cujusdam etiam matronæ munera, ut eum ad illicita pertraheret, fortiter respuit. hæc ex ejus vita cap. 8. apud Surium tom. 6. Sanctus verò Edmundus vita excessit anno 124.

Quid dicam de S. Benedicto monasticæ disciplinæ in Occidente fundatore, ac propagatore extimo: Qui, ut verbis utar Gregorii lib. 1. Dial. cap. 1, ab ipso sua pueritia tempore cor gereus sentit, nulli voluptati animum dedit: sed studiis, & domo relicta, in tenera ætate Sublacum se recepit, in arctissimo specu asperissimam duxit vitam. Is cum die quadam solus esset, memoria cujusdam feminae, quam aliquando viderat, Satanas tanto igne servi Dei animum in specie illius accendit, ut etiam pendè deserere Eremitum voluptate victus deliberaret: sed superna gratia respectus, exutus indumento, nu-

dum se in spinarum aculeos, & urticarum incendia se projecit, ibique diu volutatus toto ex eis corpore vulneratus exiit, extincto eo, quod intus ardebat, igne.

Nec dissimile est quod S. Franciscum fecisse narrat S. Bonaventura in ejus vita cap. 5. Gravem enim carnis tentationem à demone excitatam sentiens, deposita veste, chorda se verberavit fortissimè, & ut erat nudus, & exivit in hortum in magnam demergens nivem corpusculum, septem ex nive compegit massas, ac si essent uxor, & filii, & famuli, pro quibus induendis ei laborandum esset, sicque tentator victus abcessit, de quo illud refert Bonaventura, tantam eum curam de utriusque hominis puritate gessisse, ut circa conversionis primordia tempore hyemali in foveam glaciæ plenam se ipsum plerumque mergeret; ut domesticum hostem perfecte subigeret, & candidum vestimentum pudoris à voluptatis incendio præservaret. Tolerabilius viro spirituali fore incomparabiliter assererat S. Franciscus magnum sustinere frigus in carne, quàm ardorem carnalis libidinis, vel modicum sentire in mente.

In vitis etiam Patrum in loco, qui dicitur Cellia, quidam illicito amore tentatus sibi uxorem, & filios ex luto fluxit, ac si pro necessariis eis subministrandis sibi esse laborandum, majori labore corpus suum macerabat: sicque divina ope ab ea vexatione est liberatus.

NONNVLLO RVM EXEMPLA, QVI
mori maluerunt, quàm illicito concu-
bitu morbo suo mederi.

Huc revocari possunt ii, qui virginitatem usque adeò ipsi vitæ protulerunt, ut imminentem mortem coterempserint, quam evasuri fuissent, si propter aliquod morbi genus, quo laborabant medicorum consilio, aut uxorem duxissent, ejusque concubitu uti voluissent, aut si castitatis voto illigati erant, fornicatio coitu se polluisent, verum mori, quàm corpore scèdari maluerunt.

Jacobus Rossa Lusitaniæ Regis nepos, electus Archiepiscopus Olysioponensis, à Calixto III anno 1456. Diaconus Cardinalis creatus Is ex Alfonso Ciaccono in vitis summorum Pontificum Florentiæ lethali morbo oppressus, cui medicorum sententiæ cum muliere concubitus remedium afferre potuisset, maluit intrepidus mortem expectare, quàm illicito

Zzzz3

Corporis
defatiga-
tione de-
monis ille-
bras supe-
ras.

Simile ex-
emplum
ex vitis
sanctorum
Patrum.

Jacobus
Rossacard.
Alphonsus
Ciacconius
lib de vitis
Pontif. ubi
Card qui
tempore
Pii II de-
cessere.

actu vitam servare, & in eadem civitate anno 1459. vita functus in templo S. Miniatii tumulatur, cuius marmoreo sepulchro hoc est inscriptum Epi aphium:

*Regis stirps, Iacobus nomen, Lusitana propago,
Insignis forma, summa iudicatio.*

*Cardineus titulus, morum nitior, optima vita,
Ista fuere mihi, mors tu venem rapuit.*

Ne se pollueret, maluit ille mori.

Casimirum Calumiri III. Poloniae Regis filium, Vilnae in Lituania, eodem modo extintum refert Martinus Cromerus lib. 29. de origine, & rebus gestis Polonorum his verbis: *Fertur, inquit, Casimirus Casimiri III. Poloniae Regis filius tam castus, & continenter vixisse, ut medicis conubium suadentibus, si sanus esse vellet mortem oppetere, quam legem pietatis Christiana transgredi maluerit, longè aliter sentiens quam multi mortales corruptissimo hoc nostro saeculo, qui neque penitendum, neque pudendum sibi esse ducunt in coeno libidinum volutari.* haec ille. Hunc Casimirum anno 1589. vita functum in beatorum numerum retulit Leo X. summus Pontifex, quemadmodum testatur Martyrologium Romanum die 4. Martii quo die memoria ejus ibi recolitur.

Michael Verinus Poeta Hispanus, vix 18. annos natus, eadem de causa pudicitiae studio ex hac luce migravit paulò post S. Casimirum, quemadmodum ex Angelo Politiano refert Genebrardus lib. 4. suae Chronographiae ante annum Christi 1492.

Robertus Cardinal. nobilis, patria Politianus à Julio III. cuius erat, ex sorore pronepos anno Domini 1553. aetatis suae 13. ea dignitate ornatus, adolecens fuit eximiae probitatis, & magnae spei. Is nondum sacris initiatus, cum simili orbo, quo n. de quibus jam diximus, teneretur; maluit tamen quemadmodum refert Thomas Bozius de signis Eccles. lib. II. cap. 6. Carnis integritatem cum vitae iactura retinere quin etiam corpus suum verberibus, cilicio, & abstinentia ita afflictabat, ut in ipso juventutis flore ex jejuniis, & corporis castigatione lenta, ac mortifera febre correptus, cum sex ipsos menses insigni patientiae exemplo decubisset, ad vitam tandem caelestem evolavit anno Domini 1559. aetatis 17. in D. Petri Montorii marmoreo sepulchro conditus, de quo illud refert Alphonsus Ciaconus in vitis Pontificum, in Cardinalibus Julii III. illum humana omnia contempsisse, rebusq; spiritua-

libus additum divino amore usque adeo flagrasse, ut de relinquenda purpura, & religioso Societatis instituto complectendo cogitavit; verum à Patribus ejusdem Societatis, illo praesertim, qui erat ejus confessorius, fuisse dissuasum, ita Ciaconius. Caeterum ejus confessorius erat Joannes Polancus viri pietate aequae, ac prudentia insignis Secretarius nostrae Societatis, superstiti adhuc B. Ignatio Societatis Fundatore.

**MULIERES, QUAE DEIPARAM
secuta virginali castimonia claruerunt,
martyrii palmam sunt adeptae.**

SECTO III.

Sanctus Hieronymus epist. 22. ad Eustochium agens de virginitatis custodia, viros nonnullos, qui in veteri lege virgines fuere commemorat; at verò in lege Evangelica virtutem hanc latius in mulieres propter Deiparam mansisse, pulchrè animadvertit; ejus verba sunt: *Virgo Helias. Helisaeus virgo, & virgines mulierum filii Prophetarum. Hieremie dicitur, & tu no accipias uxorem. Inveniebatur ergo in viris tantum hoc continentia bonum, & in doloribus jugiter Eva parturiebat. Postquam vero Virgo concepit in utero, & peperit nobis puerum, cuius principatus in humeros ejus. Deus forem, Patrem futuri saeculi, soluta maledictio est. mors per Evam, vita per Mariam. Ideoque & dicitur virginitatis donum fluxit in feminas, quia capiti à femina statim ut filius Dei ingressus est super terram, novam sibi familiam instituit ut qui ab Angelis adorabatur in caelo, haberet Angelos & in terris. Tunc Hierosolymis caput iudaeae continentis amputavit. hucusq; Hier.*

Quoniam vero mulieres majori, quam viri custodia se domi continent, illisque à natura virginali signaculum est tributum; hinc factum est, ut ab ipso Apostolorum tempore virgines, quae integritatem suam Deo consecrare volebant, tanquam Christi sponsae, solenni sacri velaminis ritu donari consueverint; ut videre est apud sanctos Patres, & exemplum habemus in Flavia Domitilla, quae, ut est in Breviario Rom. die 12. Maii à S. Clemente Papa sacrum virginitatis velamen accepit, quod à Hieronymo epist. 8. vocatur flammecum virginali, quod ad imprecationem Pontificis sanctum virginum operit caput; Flammecum enim velum

Virginitatis cultus post Deiparam in mulieribus amplius platur. Hier. 26.

Iudith. 11.

Flammecum virginali quo sacrae virgines velabantur.

Offic. Eccl.

Virg. Chri. cr. virg.